

דוד, מאיר (מריצ'ל)

בן ליאופולד ופרומה. נולד ביום כ"ג בסיון תש"ד (14.6.1944) בעיר סיצ'בה שברומניה. את חינוכו העל-יסודי קיבל בעיר-מולדתו ולאחר-מכן למד שנתיים באוניברסיטה בעיר גלץ את מקצוע ההנדסה הכימית. במשך שתי שנים אלו שירת בצבא הרומני בזמן חופשת-הלימודים. בשנת 1964 עלה לארץ והצטרף לקיבוץ נען. מאיר היה ספורטאי בלב ובנפש והצטיין במשחק הכדורעף ואף השתתף במסעות נבחרת

ישראל ליוון ותורכיה. כן זכה להשתתף במשחקי ה"מכביה" האחרונה. לאחר-מכן החל ללמוד במדרשה לחינוך גופני במכון ווינגייט. לאחר שסיים את לימודיו שם החל בעבודתו כמורה להתעמלות וכמדריך ספורט בנען. מאיר אהב מאד את חיי-הקיבוץ וחלומו היה להביא לשם את משפחתו. אמו של מאיר שכלה כבר בת במלחמת העולם השנייה ובנס נשארה היא בחיים; אביו של מאיר נפצע קשה במלחמת-העולם השנייה — ולפני שגויס לצה"ל אמר לאמו: "אתם עברתם כל כך הרבה טבל בחיים; עכשיו אני רוצה להילחם למען שלום ביתכם וארצנו". בנובמבר 1966 גויס והוצב לחטיבת "גולני" למשך שלושה חדשים בלבד. לאחר-מכן שוחרר מן הצבא. אך בהגיע ימי-הכוננות שלפני מלחמת ששת הימים לא קיבל מאיר את צו הגיוס למילואים ואז אמר: "זה לא בסדר. עד שלא יגייסו אותי אין מלחמה". וכעבור כמה ימים נקרא לדגל

רול, מאיר (מרצ'ל)

בן ליאופולד ופרומה. נולד ביום כ"ג בסיון תש"ד (14.6.1944) בעיר סיצ'בה שברומניה. את חינוכו העליסודי קיבל בעיר-מולדתו ולאחר-מכן למד שנתיים באוניברסיטה בעיר גלץ את מקצוע ההנדסה הכימית. במשך שתי שנים אלו שירת בצבא הרומני בזמן חופשת-הלימודים. בשנת 1964 עלה לארץ והצטרף לקיבוץ נען. מאיר היה ספורטאי בלב ובנפש והצטיין במשחק הכדורעף ואף השתתף במסעות נבחרת

ישראל ליוון ותורכיה. כן זכה להשתתף במשחקי ה"מכביה" האחרונה. לאחר-מכן החל ללמוד במדרשה לחינוך גופני במכון ווינגייט. לאחר שסיים את לימודיו שם החל בעבודתו כמורה להתעמלות וכמדריך ספורט בנען. מאיר אהב מאד את חיי-הקיבוץ וחלומו היה להביא לשם את משפחתו. אמו של מאיר שכלה כבר בת במלחמת העולם השנייה ובנס נשארה היא בחיים; אביו של מאיר נפצע קשה במלחמת-העולם השנייה — ולפני שגויס לצה"ל אמר לאמו: "אתם עברתם כל כך הרבה סבל בחיים; עכשיו אני רוצה להילחם למען שלום ביתכם וארצנו". בנובמבר 1966 גויס והוצב לחטיבת "גולני" למשך שלושה חודשים בלבד. לאחר-מכן שוחרר מן הצבא. אך בהגיע ימיה-הכוננות שלפני מלחמת ששת הימים לא קיבל מאיר את צו הגיוס למילואים ואז אמר: "זה לא בסדר. עד שלא יגייסו אותי אין מלחמה". וכעבור כמה ימים נקרא לדגל ואז נפרד מחבריו במכתב שנסתיים: "הנני הולך ולא אחזור לעולם". כי משהו קינן בלבו... אז בא להיפרד מהוריו, אשר להם היה מסור מאד ואהבם. אהבה זו הראה גם לכל הבריות, כפי שתעיד נכונותו לבוא לעזרת הזולת. בפרוץ מלחמת ששת הימים נלחם באבו-טור שבירושלים ובקרבת זה נפל; זה היה ביום השני לקרבות, הוא כ"ז באייר תשכ"ז (6.6.1967). הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים. קיבוץ נען הוציא לאור "עלי זכרון" ב"שלושים" לנפלו. בחוברת "גדוד אפור אחד" הונצח שמו. מדור מיוחד הוקדש לו בספר לזכר חמישה בנים שהוציא קיבוץ נען. בחוברת-הזכרון "אשר נפלו במלחמה" של הקיבוץ המאוחד הועלה זכרו.